Lieta Nr.C29645415
CA0185-17/07

S P R I E D U M S
Latvijas Republikas vārdā

Valmierā 2017.gada 6.aprīlī

Vidzemes apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija:
tiesas sēdes priekšsēdētājs tiesnesis D.Lazdiņš
tiesnese I.Pinne un tiesnesis A.Bukavs
tiesas sēdes sekretāre S.Ābola-Kalniņa
piedaloties prasītāju sabiedrības ar ierobežotu atbildību /Nosaukums A/, /pers. B/, /pers. C/, /pers. D/ pilnvarotajam pārstāvim /pers. E/, atbildētājas sabiedrības ar ierobežotu atbildību "Rīgas namu pārvaldnieks" pilnvarotajai pārstāvei /pers. F/

izskatīja atklātā tiesas sēdē civillietu sabiedrības ar ierobežotu atbildību /Nosaukums A/, /pers. B/, /pers. C/ un /pers. D/ prasībā pret sabiedrību ar ierobežotu atbildību "Rīgas namu pārvalde" ar trešo personu maksātnespējīgo /Nosaukums 01/ par zemes nomas tiesisko attiecību atzīšanu un zemes nomas līguma noslēgšanu sakarā ar prasītāju sabiedrības ar ierobežotu atbildību /Nosaukums A/, /pers. B/, /pers. C/ un /pers. D/ apelācijas sūdzību par Valmieras rajona tiesas 2016.gada 1.novembra spriedumu.

Aprakstošā daļa

2015.gada 30.septembrī sabiedrība ar ierobežotu atbildību /Nosaukums A/ (turpmāk-SIA /Nosaukums A/), /pers. B/, /pers. C/ un /pers. D/ cēla tiesā prasību, 2016.gada 19.oktobrī to precizējot, pret sabiedrību ar ierobežotu atbildību "Rīgas namu pārvaldnieks" (turpmāk - SIA "Rīgas namu pārvaldnieks") par zemes nomas tiesisko attiecību atzīšanu un zemes nomas līguma noslēgšanu, kurā lūdz tiesai:

- atzīt, ka starp zemesgabala ar kadastra Nr./numurs A/īpašniekiem, kā iznomātāju, no vienas puses, un atbildētāju SIA "Rīgas namu pārvaldnieks" kā nomnieku, no otras puses, sākot no 2016.gada 29.marta, pastāv piespiedu zemes nomas tiesiskās attiecības par dzīvojamās mājas /adrese/ piesaistītā zemes gabala 5285m^2 platībā, ar kadastra apzīmējumu /numurs B/, lietošanu;
- noteikt atbildētājai SIA "Rīgas namu pārvaldnieks" pienākumu dzīvojamās mājas /adrese/ īpašnieku vārdā noslēgt ar prasītājiem zemes nomas līgumu prasītāju iesniegtajā zemes nomas līguma redakcijā.

Lietā pieaicināta trešā persona /Nosaukums 01/

Prasībā norādīti tālāk minētie apstākļi.

Uz prasītājiem piedrošā zemes vienības daļas 5285 m^2 platībā atrodas zemes īpašniekiem nepiederoša dzīvojamā māja ar kadastra Nr./numurs C/, /adrese/ (līdz adreses maiņai - Rigondas gatve 1), Rīgā (turpmāk māja Slokas 130D). Šī māja, saskaņā ar ierakstiem Rīgas pilsētas zemesgrāmatas nodalījumā Nr./numurs D/, ir nekustamais īpašums, kas sastāv no 12 stāvu dzīvojamās ēkas ar 57 dzīvokļu īpašumiem, kura ir saistīta ar zemesgabalu, ar kadastra /numurs A/

Mājai Slokas 130D funkcionāli nepieciešamais zemesgabals ir noteikts minētās mājas privatizācijas procesā. Piesaistītais zemesgabals, kā zemes vienības daļa ar kadastra apzīmējumu /numurs B/, reģistrēts Nekustamā īpašuma valsts kadastra informācijas sistēmā 2013.gada 16.oktobrī.

2011.gada 22.martā atbildētāja un dzīvojamās mājas /adrese/, (pēc adreses maiņas /adrese/) dzīvokļu īpašnieki noslēdza dzīvojamās mājas pārvaldīšanas līgumu Nr.P-11/130, saskaņā ar kuru, puses vienojās, ka īpašnieki uzdod un pilnvaro atbildētāju, bet atbildētāja apņemas par līgumā noteikto samaksu pārvaldīt īpašnieku kopīpašumā esošo daļu un zemesgabalu 5285 m^2 platībā, uz kura atrodas minētā dzīvojamā māja.

Prasītāji cēluši prasību, jo puses nevar vienoties par minētajai mājai piesaistītā zemesgabala lietošanas maksu.

Prasītāju ieskatā par laiku no 2011.gada 22.marta līdz zemes nomas līguma noslēgšanai atzīstams, ka starp zemes īpašniekiem un sabiedrību savstarpējās attiecības par piesaistītā zemesgabala lietošanu ir radušās un regulējamas uz likuma pamata, konstatējot zemes piespiedu nomas tiesisko attiecību pastāvēšanu. Savukārt attiecībā uz turpmāko laiku, uz rakstveidā noslēgta zemes nomas līguma par piesaistītā zemesgabala lietošanu.

Pastāvot zemes piespiedu nomas tiesiskajām attiecībām, saskaņā ar likuma "Par zemes reformu Latvijas Republikas pilsētās" 12.panta 2.^{1}daļas noteikumiem, kas ir spēkā no 2015.gada 1.janvāra, gadījumos, kad vienošanās par nomas maksu nav panākta rakstveidā, zemes nomas maksa nosakāma 6 procenti gadā no zemes kadastrālās vērtības.

SIA /Nosaukums A/ savā 2015.gada 10.jūnija vēstulē Nr.336/2015 izteica piedāvājumu atbildētājai rakstveidā noslēgt zemes

nomas līgumu, norādot, ka pievienotās vērtības nodoklis neietilpst nomas maksā. Šo nodokli nomnieks samaksā papildus nomas maksai likumā noteiktā apmērā, termiņos un kārtībā.

Ar Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2016.gada 29.marta spriedumu civillietā Nr.C28219016 /Nosaukums 01/pasludināts juridiskās personas maksātnespējas process, par maksātnespējas procesa administratori ieceļot /pers. H/.

2016.gada 12.oktobrī starp biedrību SIA /Nosaukums A/ noslēgta vienošanās par zemes /adrese/ nomas izbeigšanas datumu, saskaņā ar kuras 1.punktu starp zemesgabala ar kadastra Nr./numurs A/daļas 5285 m^2 platībā, uz kuras atrodas dzīvojamā māja /adrese/, īpašniekiem, kā iznomātāju, no vienas puses, un /Nosaukums 01/kā nomnieku, no otras puses, 2010. gada 14.septembrī noslēgtais zemes nomas līgums Nr.128 ir izbeigts attiecībā uz minētā zemesgabala lietošanu no 2016. gada 29.marta. Prasības pieteikumā norādītie apstākļi, ar kuriem prasītāji pamato savu prasījumu, un pierādījumi, kas tos apstiprina, attiecināmi uz laika posmu pēc 2016.gada 29.marta.

Prasība pamatota uz Civillikuma 1402.pantu, likuma "Par atjaunotā LatvijasRepublikas 1937.gada Civillikuma ievada, mantojuma tiesību un lietu tiesību daļas spēkā stāšanās laiku un kārtību" 14.panta pirmo daļu, likuma "Par zemes reformu Latvijas Republikas pilsētās" 12.panta pirmo un $2.^1$daļu, likuma "Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" 50.panta pirmās daļas 3.punktu un 54.panta ceturto daļu, Dzīvokļa īpašuma likuma 10.panta 5.punktu, Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 6.panta otrās daļas 4.punktu, $17.^2$panta otro daļu un $17.^7$pantu.

Atbildētāja savā rakstveida paskaidrojumā norāda, ka prasību neatzīst pilnīgi, norādot detalizēti savus apsvērumus. (lietas 1.sēj.38.-43.lapa).

Atbildētāja tostarp norāda, ka starp pusēm nav strīda, ka no 2010.gada 1.septembra atbildētāja veic mājas pārvaldīšanu un tai funkcionāli nepieciešamā (piesaistītā) zemesgabala 5285 m^2 platībā, kas reģistrēts Nekustamā īpašuma valsts kadastra informācijas sistēmā kā zemes vienības daļa ar kadastra apzīmējumu /numurs B/, kopšanu.

Atbildētāja uzskata, ka konkrētajā gadījumā uz nomas maksas apmēru attiecināms Civillikuma 2120.pants, kas noteic, ka nomas vai īres maksai jābūt patiesai atlīdzībai par lietas lietošanu, un tādēļ to nedrīkst nolikt tikai izskata pēc. Civillikuma 2123.pants paredz, ja par nomas vai īres maksu nav nekas noteikti norunāts, bet, ja to pašu priekšmetu jau agrāk nomājusi vai īrējusi tā pati persona, tad pieņemams, ka agrākie noteikumi nav grozīti. Līdz ar to, ņemot vērā starp tām pašām pusēm iepriekš noslēgtā Līguma nosacījumus, tiesai, taisot spriedumu, būtu jāvadās no 2010.gada 14.septembra zemes nomas līgumā pielīgtā nomas maksas apmēra - 5% gadā no zemesgabala kadastrālās vērtības.

Augstākās tiesas Civillietu departaments ar 2016.gada 31.marta Rīcības sēdes lēmumu civillietā Nr.C24165613; SKC - 0763/2016 norādījis, ka tam nav šaubu par apelācijas instances spriedumu, ar kuru atteikts papildus nomas maksai 6% piedzīt PVN maksājumu. Tiesa norādījusi, ka privatizētā dzīvokļa īpašniekam ir tiesības paļauties, ka nomas maksa par zemesgabala nomu nebūs augstāka par 6%, ieskaitot PVN. Līdz ar to dzīvokļu īpašumu īpašnieku zemes nomas maksas maksājumu summa nevar būt atkarīga no citas personas tiesiskā statusa, tas ir, vai iznomātājs ir vai nav PVN maksātājs.

Tādējādi prasītāja prasība zemes nomas maksai papildus piemērot PVN ir nepamatota un noraidāma.

Atbildētāja, kā dzīvojamās mājas pārvaldnieks, darbojas tikai attiecīgās dzīvojamās mājas finanšu līdzekļu ietvaros un citu dzīvojamo māju finanšu līdzekļus izmantot nav tiesiska pamata. Tādēļ zemes nomas līgumā nepieciešams noteikt maksāšanas termiņus samērīgi, mākslīgi nepalielinot maksāšanas slogu dzīvokļu īpašumu īpašniekiem.

Trešā persona savā rakstveida paskaidrojumā tiesai norāda, ka 2016.gada 12.oktobrī ar prasītāju noslēgta vienošanās par 2010.gada 14.septembra zemes nomas līguma izbeigšanu ar 2016.gada 29.martu. Tādējādi starp pusēm nav strīda par to, ka laika periodā no 2010.gada 14.septembra līdz 2016.gada 29.martam starp trešo personu un prasītāju pastāvējušas tiesiskās attiecības par zemes nomu. Ar prasītāja iesniegtajiem prasības precizējumiem ir lūgts precizēt prasību, kas skar tieši atbildētāju. Trešā persona uzskata, ka lietu var iztiesāt bez trešās personas klātbūtnes, jo prasītāja prasības precizējumi vairs neskar trešo personu.

Ar Valmieras rajona tiesas 2016.gada 1.novembra spriedumu SIA /Nosaukums A/ prasība apmierināta daļēji.

Atzīts, ka starp SIA /Nosaukums A/, /pers. B/, /pers. C/, /pers. D/, kā iznomātāju, un SIA "Rīgas namu pārvaldnieks", kā daudzdzīvokļu dzīvojamās mājas /adrese/, kadastra Nr./numurs C/, pārvaldnieku un nomnieku, no 2016.gada 29.marta pastāv zemes nomas tiesiskās attiecības par zemes gabala 5285 m^2 platībā, kadastra numurs /numurs B/, nomu ar nomas maksu 6 % (seši procenti) gadā no zemes kadastrālās vērtības, iekļaujot nomas maksā pievienotās vērtības nodokli, ja iznomātājs ir pievienotās vērtības nodokļa maksātājs.

Piedzīti no SIA "Rīgas namu pārvaldnieks" par labu SIA /Nosaukums A/ tiesas izdevumi 96,63 EUR, kas sastāv no valsts nodevas 71,14 EUR un ar lietas izskatīšanu saistītiem izdevumiem 25,49 EUR.

Noraidīta SIA /Nosaukums A/, /pers. B/, /pers. C/ un /pers. D/ prasība daļā – noteikt nomas maksu 6% gadā no zemes kadastrālās vērtības, neiekļaujot nomas maksā pievienotās vērtības nodokli.

Tiesa savu spriedumu pamatojusi uz tālāk minētajiem apstākļiem.

Prasītājiem pieder nekustamais īpašums - zemes gabals ar adresi: /adrese/, Rīga; /adrese/, Rīga; Kurzemes prospekts, Rīga, Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas zemesgrāmatu nodaļa, Rīgas pilsētas zemesgrāmatas nodalījums Nr.2973, kadastra /numurs A/, uz kura atrodas daudzdzīvokļu dzīvojamā māja ar adresi: /adrese A/ (iepriekšējā adrese: /adrese B/), Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas zemesgrāmatu nodaļa, Rīgas pilsētas zemesgrāmatas nodalījums /numurs D/kadastra Nr. /numurs C/.

2011.gada 22.martā atbildētāja un dzīvojamās mājas /adrese/, (pēc adreses maiņas /adrese/) dzīvokļu īpašnieki noslēdza dzīvojamās mājas pārvaldīšanas līgumu Nr.P-11/130, saskaņā ar kuru, puses vienojās, ka īpašnieki uzdod un pilnvaro atbildētāju, bet atbildētāja apņemas par līgumā noteikto samaksu pārvaldīt īpašuma īpašnieku kopīpašumā esošo daļu un zemesgabalu 5285 m^2 platībā, uz kura atrodas minētā dzīvojamā māja, kuras dzīvokļu īpašnieki noslēgt pārvaldīšanas līgumu pilnvarojusi /Nosaukums 01/

Starp minētās daudzdzīvokļu dzīvojamās mājas dzīvokļu īpašniekiem un prasītājiem pastāv piespiedu zemes nomas tiesiskās attiecības.

2010.gada 14.septembrī prasītāji, kā iznomātāji, un biedrība/Nosaukums 01/, kā nomnieks, noslēdza zemes nomas līgumu, ar kuru puses vienojās, ka sākot ar 2010.gada 1.septembri nomnieka lietošanā ir nodots zemes gabals ar kadastra numuru /numurs A/daļa 5285 m^2 platībā saskaņā ar šim līgumam pievienoto daudzdzīvokļu mājai /adrese/ (pēc adreses maiņas /adrese/) piesaistītā zemes gabala plānu.

Ar Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2016.gada 29.marta spriedumu civillietā Nr.C28219016 /Nosaukums 01/

pasludināts juridiskās personas maksātnespējas process, ieceļot par maksātnespējas procesa administratori /pers. H/.

2016.gada 12.oktobrī starp /Nosaukums 01/ un SIA "/Nosaukums A/ noslēgta vienošanās par zemes /adrese/ nomas izbeigšanas datumu, saskaņā ar kuras 1.punktu starp zemesgabala ar kadastra Nr./numurs A/daļas 5285 m^2 platībā, uz kuras atrodas dzīvojamā māja /adrese/, īpašniekiem, kā iznomātāju, no vienas puses, un /Nosaukums 01/kā nomnieku, no otras puses, 2010.gada 14.septembra noslēgtais zemes nomas līgums Nr.128 ir izbeigts no 2016.gada 29.marta. Minētā vienošanās noslēgta, ņemot vērā, ka administrators atzinis kreditoru prasījumus, kas pamatoti ar nomas līgumu Nr.128 - nomas saistību parādus par nomas laiku līdz 2016.gada 29.martam un likumiskos procentus par samaksas nokavējumu līdz parādnieka maksātnespējas procesa pasludināšanas datumam.

Likuma "Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" 54.panta otrajā daļā noteikts, ka zemes gabala nomas maksu nosaka, pusēm rakstveidā vienojoties. Ja puses nevar vienoties, zemes gabala nomas maksa privatizētā dzīvokļa un mākslinieka darbnīcas īpašniekam nosakāma 6 procenti gadā no zemes kadastrālās vērtības. Likuma "Par zemes reformu Latvijas Republikas pilsētās" 12.panta 2.^{1}daļā noteikts, ja uz šā panta otrajā daļā minētās zemes atrodas daudzdzīvokļu dzīvojamās mājas, zemes nomas maksu nosaka, pusēm rakstveidā vienojoties. Ja puses nevar vienoties, zemes nomas maksa nosakāma 6 procenti gadā no zemes kadastrālās vērtības.

Tiesa uzskatījusi, ka piemērojama likuma "Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" 54.panta otrā daļa un likuma "Par zemes reformu Latvijas Republikas pilsētās" 12.panta 2.^{1}daļa, nosakot nomas maksu 6% gadā no zemes kadastrālās vērtības. Atbildētājas iebildumi par nomas maksas apmēru šajā lietā nevar ietekmēt tiesas nolēmumu, jo vienošanās starp trešo personu un prasītājiem ir izbeigta, tādejādi tā nevar ietekmēt jauna līguma noslēgšanu, jo puses par to nav vienojušās.

Tiesa atzinusi, ka prasītāji nepamatoti uzskata, ka pievienotās vērtības nodoklis nav iekļaujams nomas maksā, ja iznomātājs ir pievienotās vērtības nodokļa maksātājs.

Zemes piespiedu nomas tiesiskās attiecības regulē likuma "Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" 50., 54.panta noteikumi, likuma "Par zemes reformu Latvijas Republikas pilsētās" 12.panta 2.^{1}daļa, nosakot zemes nomas maksas maksimālo apmēru. Minētās tiesību normas ir speciālas attiecībā pret likuma "Par pievienotās vērtības nodokli" tiesību normām, t.sk. šā likuma 2.pantu.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 5.panta sestajā daļā noteiktajam, piemērojot tiesību normas, tiesa ņēmusi vērā judikatūru. Augstākās tiesas Civillietu departaments, izskatot 2015.gada 28.decembrī lietu SKC-110/2015 norādīja, ka likumdevējs, nosakot likuma "Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" 54.panta otrajā daļā zemes piespiedu nomas maksas procentuālu ierobežojumu gadījumā, ja puses nevar vienoties, gribējis no vienas puses panākt, lai zemes īpašnieks saņemtu likumā garantētu pietiekami augstu ienākumu no zemes gabala, kuru viņš nevar iznomāt citām personām, no otras puses noteicis veidu, kādā privatizēto dzīvokļu īpašnieki pasargāti no nesamērīgiem daudzdzīvokļu mājas uzturēšanas izdevumiem un nodokļu sloga, tādējādi līdzsvarojot zemes īpašnieku un šo nomnieku intereses. Likumdevējs, ierobežojot nomas maksu, iznomātājam nav paredzējis izdevīgākus noteikumus (nav atrunājis pievienotās vērtības nodokļa piemērošanu, kā tas tika noteikts ar pienākumu kompensēt zemes īpašniekam nekustamā īpašuma nodokļa maksājumu). Augstākās tiesas Civillietu departaments spriedumā norādīja arī uz to, ka likums "Par pievienotās vērtības nodokli" un Pievienotās vērtības nodokļa likuma noteikumi regulē nodokļu maksātāja attiecības ar valsti un tajā dotie definējumi nosaka, tieši kā aprēķināms un uzrādāms pievienotās vērtības nodoklis. Turpretī likums "Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" konkrētajā gadījumā ir speciālais likums, kurā reglamentēta nomas maksas noteikšana, pastāvot zemes piespiedu nomas attiecībām, pie nosacījuma, ja puses par to nevienojas. Ja likumdevējs būtu vēlējies paredzēt, ka zemes īpašniekam jākompensē pievienotās vērtības nodoklis, tas būtu noteikts speciālajās tiesību normās, līdzīgi kā tas zināmu laiku bija attiecībā uz nekustamā īpašuma nodokļa kompensēšanu. Tādējādi likuma "Par pievienotās vērtības nodokli" 2.panta septītajā daļā noteiktais, ka pakalpojuma vērtībā iekļaujamas visas izmaksas, kā arī visi nodokļi un citi obligātie maksājumi, kas saistīti ar šā pakalpojuma sniegšanu, izņemot pievienotās vērtības nodokli, neizmaina privatizēto dzīvokļu īpašnieku ar likumu noteikto aizsardzību maksāt nomas maksu, kuras procentuālais apmērs no zemes kadastrālās vērtības faktiski kompensē pievienotās vērtības nodokli zemes īpašniekam, jo likumdevējs nav sniedzis citu regulējumu par pievienotās vērtības nodokli starp zemes īpašnieku un privatizēto dzīvokļu īpašniekiem uz likuma pamata izveidojušās zemes piespiedu nomas attiecībās.

Augstākās tiesas Civillietu departaments paplašinātā tiesas sastāvā, 2016.gada 20.aprīlī izskatot lietu Nr.SKC-5/2016, kurā pastāvēja strīds par zemes nomas maksas parāda piedziņu, norādīja, ka likuma "Par zemes reformu Latvijas Republikas pilsētās" 12.panta 2.^{1}daļa strīdus laika periodā nomniekam līdztekus nomas maksai paredzēja pienākumu kompensēt zemes īpašniekam nekustamā īpašuma nodokli par zemi. Nomnieka saistība likumā ir aprobežota ar kompensējamā nodokļa apmēru, neparedzot šajā sakarā nekādus papildu maksājumus. Tiesa, atzīstot par pamatotu prasījumu par nekustamā īpašuma nodokļa kompensāciju (…), kurā kompensējamā nodokļa apmērs palielināts par pievienotās vērtības nodokļa summu, nav ņēmusi vērā likumā noteikto ierobežojumu.

Tiesa secinājusi, ka iepriekš minētās Augstākās tiesas Civillietu departamenta atziņas piemērojamas konkrētajā lietā un ir pamats atzīt, ka likuma "Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" un likuma "Par zemes reformu Latvijas Republikas pilsētās" tiesību normas ir speciālas attiecībā pret likuma "Par pievienotās vērtības nodokli" tiesību normām. Tā kā speciālās tiesību normas neparedz papildus nomas maksai un nekustamā īpašuma nodokļa kompensācijas maksājumiem veikt vēl kādus citus maksājumus, tad nav pamata dzīvokļu īpašniekiem uzlikt pienākumu veikt papildu maksājumu, proti, pievienotās vērtības nodokļa maksājumu. Tādejādi prasītāja prasījums noteikt nomas maksu, neiekļaujot tajā pievienotās vērtības nodokli, ir noraidāms.

Tiesa secinājusi, ka prasītāju prasība ir apmierināma daļēji, t.i., atzīstot, ka starp prasītājiem, kā iznomātāju, un atbildētāju, kā pārvaldnieku un nomnieku, no 2016.gada 29.marta pastāv zemes nomas tiesiskās attiecības par zemes gabala 5285 m^2 nomu ar nomas maksu 6 % (seši procenti) gadā no zemes kadastrālās vērtības, iekļaujot nomas maksā pievienotās vērtības nodokli, ja iznomātājs ir pievienotās vērtības nodokļa maksātājs.

Par Valmieras rajona tiesas 2016.gada 1.novembra spriedumu daļā, ar kuru apmierināta prasība daļā par pievienotā vērtības nodokļa iekļaušanu zemes nomas maksā, ja iznomātājs ir pievienotās vērtības nodokļa maksātājs un noraidīta prasība daļā, ar kuru nomas maksā nav iekļauts pievienotās vērtības nodoklis, prasītāji iesnieguši apelācijas sūdzību.

Prasītāji uzskata, ka tiesa ir pārkāpusi procesuālo tiesību normu - Civilprocesa likuma 192.pantu, piemērojot nepareizi materiālo tiesību normu - likuma "Par zemes reformu Latvijas Republikas pilsētās" 12. panta 2.^{1}daļu tālāk minēto apsvērumu dēļ.

Tiesa, taisot spriedumu daļā par pievienotās vērtības nodokļa ieskaitīšanu nomas maksā, pretēji Civilprocesa likuma

192.pantā noteiktajam, pārsniegusi prasības robežas, jo daļā par pievienotās vērtības nodokli prasība netika uzturēta.

Bez tam, tiesa bez pietiekama pamata atsaukusies uz Augstākās tiesas Civillietu departamenta judikatūru lietā Nr.SKC-5/2016 daļā, kas attiecas uz nomas maksu kopsakarā ar pievienotās vērtības nodokli, jo attiecīgie juridiskie apstākļi ir atšķirīgi dažādos piespiedu nomas laika periodos.

Laika periodā, uz kuru attiecināma minētā judikatūra, bija spēkā pievienotās vērtības nodokļa likuma 52.panta pirmās daļas 25.punkta "b" apakšpunkts, saskaņā ar kuru, ar pievienotās vērtības nodokli neaplika dzīvojamās mājas pārvaldīšanas pakalpojumu saskaņā ar pārvaldīšanas līgumā iekļautajiem maksājumiem. Attiecīgi tajā periodā dzīvojamo māju apsaimniekotājiem (pārvaldniekiem) vēl nebija pienākuma aprēķināt un valsts budžetā maksāt pievienotās vērtības nodokli par dzīvokļu īpašniekiem sniegtajiem mājas apsaimniekošanas (pārvaldīšanas) pakalpojumiem un līdz ar to, arī tiesību uz priekšnodokļa atskaitījumu ar pievienotās vērtības nodokli apliekamajiem darījumiem saimnieciskās darbības mājas apsaimniekošanas un pārvaldīšanas nodrošināšanai, tostarp zemes nomu.

Ar 2015.gada 30.novembra likumu "Grozījumi Pievienotās vērtības nodokļa likumā" no 52.panta tika izslēgts minētais pirmās daļas 25.punkta "b" apakšpunkts.

Ņemot vērā minētos likuma grozījumus, saskaņā ar šobrīd spēkā esošo regulējumu ar pievienotās vērtības nodokli apliek arī dzīvojamās mājas pārvaldīšanas pakalpojumus saskaņā ar pārvaldīšanas līgumā iekļautajiem maksājumiem. Kā secināms no lietā esošā dzīvojamās mājas pārvaldīšanas līguma Nr.P-l 1/130 4.1.punkta, atbildētāja dzīvokļu īpašniekiem sniedz šajā līgumā iekļautus pārvaldīšanas pakalpojumus par šajā līgumā paredzētu atlīdzību, kas atbilstoši šobrīd spēkā esošajam normatīvajam regulējumam ir ar pievienotās vērtības nodokli apliekami dzīvojamās mājas pārvaldīšanas pakalpojumi.

No Pievienotās vērtības nodokļa likuma 92.panta izriet, ka reģistrētam nodokļa maksātājam ir tiesības priekšnodokli atskaitīt no valsts budžetā maksājamās nodokļa summas par darījumiem nodokļa maksātāja ar nodokli apliekamu darījumu nodrošināšanai. Pie šādiem darījumiem pieder dzīvojamai mājai piesaistītā zemesgabala noma, kas ir ar PVN apliekams darījums. Uz šādi maksājamu pievienotās vērtības nodokli attiecināmi Pievienotās vērtības nodokļa likuma noteikumi par priekšnodokļa atskaitīšanu.

Prasītājiem nav šaubu, ka atbildētāja, kā dzīvojamās mājas apsaimniekotājs (pārvaldnieks), savas saimnieciskās darbības mērķus nevar realizēt, nenomājot zemi, jo ēku apsaimniekošana bez zemes izmantošanas nav iespējama.

Ņemot vērā atbildētājas tiesības uz minēto priekšnodokļa atskaitījumu, prasītājiem nav pamata uzskatīt, ka saskaņā ar likuma "Par zemes reformu Latvijas Republikas pilsētas" 12.panta 2.'daļu noteiktā nomas maksa dzīvokļu īpašniekiem pārsniedz 6% gadā no zemes kadastrālās vērtības.

Prasītāji uzskata, ka šajā gadījumā, pastāvot starp pusēm zemes nomas tiesiskajām attiecībām, nomas maksa nosakāma piemērojot likuma "Par zemes reformu Latvijas Republikas pilsētās" 12.panta $2.^1$ daļu - 6% gadā no zemes kadastrālās vērtības.

Ņemot vērā minēto, prasītāji uzskata, ka pirmās instances tiesa bez likumiska pamata atzinusi par noteiktu nomas maksu 6 % (seši procenti) gadā no zemes kadastrālās vērtības, iekļaujot nomas maksā pievienotās vērtības nodokli.

Darījumi, kas apliekami ar pievienotās vērtības nodokli un kārtību, kādā maksājams šis nodoklis, nosaka Pievienotās vērtības nodokļa likums (tāpat, kā attiecībā uz nekustamā īpašuma nodokļa maksāšanas kārtību piemērojami likuma "Par nekustamā īpašuma nodokli" noteikumi).

Ņemot vērā visu norādīto, prasītāji lūdz apelācijas instances tiesai:

- atzīt par noteiktu no 2016.gada 29.marta daudzdzīvokļu dzīvojamai mājai /adrese/ piesaistītā zemesgabala nomas būtisko sastāvdaļu: nomas maksa - 6% (seši procenti) gadā no zemes vienības daļas ar kadastra apzīmējumu /numurs B/, platība 5285 m^2 kadastrālās vērtības.

Atbildētāja SIA "Rīgas namu pārvaldnieks" savā rakstveida paskaidrojumā par prasītāju apelācijas sūdzību norāda tālāk minētos apstākļus un argumentus.

No sprieduma motīvu daļas izriet, ka tiesa, noraidot prasījumu daļā - noteikt nomas maksu 6% gadā no zemes kadastrālās vērtības, neiekļaujot nomas maksā pievienotās vērtības nodokli, pamatojusi to ne tikai ar atbildētājas viedokli, bet arī ar likumu normām un judikatūru.

Tiesa atzina, ka starp pusēm pastāv zemes nomas tiesiskās attiecības par zemes gabala 5285 m^2 platībā, kadastra Nr./numurs B/, nomu ar nomas maksu 6% gadā no zemes kadastrālās vērtības, iekļaujot nomas maksā pievienotās vērtības nodokli, ja iznomātājs ir pievienotās vērtības nodokļa maksātājs, jo likuma "Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" un likuma "Par zemes reformu Latvijas Republikas pilsētās" tiesību normas ir speciālas attiecībā pret likuma "Par pievienotās vērtības nodokli" un Pievienotās vērtības nodokļa likuma tiesību normām. Tā kā speciālās tiesību normas neparedz papildus nomas maksai un nekustamā īpašuma nodokļa kompensācijas maksājumiem veikt vēl kādus citus maksājumus, tad nav pamata dzīvokļu īpašniekiem uzlikt pienākumu veikt papildu maksājumu, proti, pievienotās vērtības nodokļa maksājumu. Tādējādi tiesa pamatoti ir nospriedusi, ka prasītāja prasījums noteikt nomas maksu, neiekļaujot tajā pievienotās vērtības nodokli, ir noraidāms.

Papildus atbildētāja vērš tiesas un prasītāja uzmanību, ka izvērtējot atbildētājas pieredzi un praksi, nodibinot piespiedu zemes nomas tiesiskās attiecības un administrējot zemes nomas līgumus, ja tiesa, taisot spriedumu, nebūtu precīzi noteikusi, ka starp pusēm pastāv zemes nomas tiesiskās attiecības ar nomas maksu 6% gadā no zemes kadastrālās vērtības, iekļaujot nomas maksā pievienotās vērtības nodokli, ja iznomātājs ir pievienotās vērtības nodokļa maksātājs, tad zemesgabala īpašnieks, kurš ir reģistrējies kā pievienotās vērtības nodokļa maksātājs, izrakstīs rēķinu atbildētājai par zemes nomas maksas samaksu 6% apmērā no zemesgabala kadastrālas vērtības (kā tas ir noteikts zemes nomas līguma vai būtu noteikts saskaņā ar tiesas nolēmumu) un papildus vēl norādīs pievienotās vērtības nodokļa apmēru saskaņā ar Pievienotās vērtības nodokļa likuma 13.panta desmitās daļas 13.punktā un 34.panta septītajā daļā noteikto, kas kopumā pārsniegs zemes nomas maksas apmēru - 6% no zemesgabala kadastrālās vērtības gadā. Atbildētājas ieskatā, lai izvairītos no šādiem gadījumiem, tiesa, taisot spriedumu, ir pareizi vērtējusi atbildētājas paskaidrojumos un tiesas sēdē norādīto un pamatoti piemērojusi attiecīgās tiesību normas, noraidot prasītāju prasību par pievienotās vērtības nodokļa neiekļaušanu nomas maksā.

Prasītāji, kā otru argumentu norāda uz to, ka saskaņā ar šobrīd spēkā esošo regulējumu ar pievienotās vērtības nodokli apliek arī dzīvojamās mājas pārvaldīšanas pakalpojumus atbilstoši pārvaldīšanas līgumā iekļautajiem maksājumiem. Prasītāju ieskatā, pie šādiem darījumiem pieder dzīvojamai mājai piesaistītā zemesgabala noma, kas ir ar pievienotās vērtības nodokli apliekams darījums, kā arī uz šādu maksājumu ir attiecināmi Pievienotās vērtības nodokļa likuma noteikumi par priekšnodokļa atskaitīšanu. Līdz ar to, ņemot vērā atbildētājas, kā dzīvojamās mājas pārvaldnieka, tiesības uz minēto priekšnodokļa atskaitījumu, attiecīgi nav pamata uzskatīt, ka saskaņā ar likuma "Par zemes reformu Latvijas Republikas pilsētās" 12.panta otrā prim daļu noteiktā nomas maksa dzīvokļu īpašniekiem

pārsniedz 6% gadā no zemesgabala kadastrālās vērtības.

Atbildētāja norāda, ka 2016.gada 8.jūlijā sabiedrība saņēma no Valsts ieņēmumu dienesta uzziņu Nr.30.1-8.6/55224 par Pievienotās vērtības nodokļa likuma piemērošanu pēc 2016.gada 1.jūlija, ievērojot to, ka 2015.gada 30.novembrī Saeimā pieņemtie "Grozījumi Pievienotās vērtības nodokļa likumā" paredz, ka no 2016.gada 1.jūlija pievienotās vērtības nodoklis jāpiemēro arī dzīvojamo māju uzturēšanas un pārvaldīšanas pakalpojumiem, kas sniegti daudzdzīvokļu dzīvojamo māju īpašniekiem un dzīvokļu īpašnieku kooperatīvo sabiedrību biedriem.

Atbildētāja secina, ka saskaņā ar minētajā uzziņā pausto viedokli, atbildētājai nodibinot piespiedu zemes nomas tiesiskās attiecības ar zemesgabalu īpašniekiem, kā starpniekam, proti, slēdzot zemes nomas līgumus dzīvokļu īpašnieku vārdā un saņemot zemes nomas maksājumu rēķinus no citiem reģistrētiem pievienotās vērtības nodokļa maksātājiem, zemes nomas maksas kopējā summa ir jāsadala starp dzīvokļu īpašniekiem, nosūtot attiecīgus kompensācijas rēķinus. Šajā gadījumā Pievienotās vērtības nodokļa likuma normas minētajiem kompensācijas maksājumiem nav piemērojamas un atbildētājai ir jādarbojas saskaņā ar Pievienotās vērtības nodokļa likuma 1.panta 26.punktā noteikto, ka starpnieks - nodokļa maksātājs, kurš piedalās pakalpojumu sniegšanā vai preču piegādē, nekļūstot par šo preču īpašnieku vai faktisko pakalpojumu sniedzēju, lai īstenotu citu personu intereses pakalpojumu sniegšanas vai preču piegādes darījumos, izraksta nodokļa rēķinu un saņem atlīdzību tikai par savu sniegto starpniecības pakalpojumu.

Atbildētāja, saņemot maksu par trešajām personām piederošu zemes nomu, darbojas kā starpnieks, proti, neizraksta nodokļa rēķinu dzīvokļu īpašniekiem savā vārdā, bet gan zemesgabalu īpašnieku (trešo personu) vārdā. Līdz ar to, zemes nomas maksājumi, kas tiek izrakstīti dzīvokļu īpašniekiem, tiek izrakstīti, ņemot vērā zemesgabala īpašnieka reģistrēto nodokļa maksātāja statusu (tranzīta maksājums), proti, tādā apmērā, kādā zemesgabala īpašnieks attiecīgo maksājumu ir piestādījis atbildētājai.

Ievērojot minēto, atbildētāja darbojoties kā starpnieks atbilstoši Pievienotās vērtības nodokļa likuma 1.panta 26.punktam un izrakstot nodokļa rēķinu dzīvokļu īpašniekiem par trešajām personām piederošas zemes piespiedu nomu atbilstoši Pievienotās vērtības nodokļa likuma 127.panta prasībām, var nodokļa rēķinu izrakstīt saskaņā ar Pievienotās vērtības nodokļa likuma 92.panta 3.daļas 2.punktā norādīto.

Ņemot vērā minēto un pamatojoties uz Civilprocesa likuma 423.panta pirmo daļu, atbildētāja lūdz apelācijas instances tiesai noraidīt pilnīgi prasītāju prasību tās pārsūdzētajā daļā.

Uz apelācijas instances tiesas sēdi nav ieradusies trešās personas maksātnespējīgās /Nosaukums 01/administratore /pers. H/, no kuras saņemts iesniegums ar lūgumu izskatīt lietu bez viņas piedalīšanās tiesas sēdē (lietas 2.sēj.27.lapa).

Pie šādiem apstākļiem, tiesas kolēģija nekonstatē Civilprocesa likuma 209.vai 210.pantā minētos gadījumus, kad lietas izskatīšana atliekama un uzskata, ka lietu iespējams izskatīt administratores prombūtnē.

Apelācijas instances tiesas sēdē prasītāju pilnvarotais pārstāvis /pers. E/ uzturēja prasītāju apelācijas sūdzību ar tajā minētajiem apstākļiem un iebildumiem. Lūdza apelācijas instances tiesai atzīt par noteiktu no 2016.gada 29.marta daudzdzīvokļu dzīvojamai mājai /adrese/ pievienotā zemesgabala nomas būtisko sastāvdaļu - nomas maksa gadā 6% no zemes vienības daļas 5285 m^2 platībā kadastrālās vērtības.

Atbildētājas SIA "Rīgas namu pārvaldnieks" pilnvarotā pārstāve /pers. F/ prasītāju apelācijas sūdzību neatzina pilnīgi.Uzskata, ka pirmās instances tiesa spriedums tā pārsūdzētajā daļā ir pamatots un likumīgs.

Motīvu daļa

Uzklausījusi apelācijas instances tiesas sēdē lietas dalībnieku paskaidrojumus, izvērtējot prasītāju apelācijas sūdzībā minētos apstākļus, pārbaudot lietas materiālus kopumā, tiesas kolēģija atzīst, ka prasītāju prasība tās pārsūdzētajā daļā nav pamatota un ir noraidāma.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 426.panta pirmo daļu un Civilprocesa likuma 430.panta trešo daļu, apelācijas instances tiesa izskata lietu pēc būtības sakarā ar prasītāju apelācijas sūdzību tādā apjomā, kā lūgts šajā sūdzībā un nepārbauda faktus, kas konstatēti pirmās instances tiesā, ja tie nav apstrīdēti apelācijas sūdzībā.

Tiesas kolēģija, izskatot lietu, saskaņā ar Civilprocesa likuma 432.panta piekto daļu, atzīst, ka Valmieras rajona tiesas 2016.gada 1.novembra spriedumā ietvertais pamatojums tā pārsūdzētajā daļā ir pareizs un pilnībā pietiekams, tādēl pievienojas zemākās instances tiesas sprieduma argumentācijai un Civilprocesa likuma 193.panta piektajā daļā noteiktos apsvērumus sprieduma motīvu daļā nenorāda.

Tiesas kolēģija prasītāju apelācijas sūdzību atzīst par nepamatotu tālāk minēto apsvērumu dēļ.

Pirmās instances tiesa atzinusi, ka starp pusēm pastāv zemes nomas tiesiskās attiecības par zemes gabala 5285 m^2 platībā nomu ar nomas maksu 6% gadā no zemes kadastrālās vērtības, iekļaujot nomas maksā pievienotās vērtības nodokli, ja iznomātājs ir pievienotās vērtības nodokļa maksātājs, jo likuma "Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" un likuma "Par zemes reformu Latvijas Republikas pilsētās" tiesību normas ir speciālas attiecībā pret likuma "Par pievienotās vērtības nodokli" un Pievienotās vērtības nodokļa likuma tiesību normām. Tā kā speciālās tiesību normas neparedz papildus nomas maksai un nekustamā īpašuma nodokļa kompensācijas maksājumiem veikt vēl kādus citus maksājumus, tad nav pamata dzīvokļu īpašniekiem uzlikt pienākumu veikt papildu maksājumu, proti, pievienotās vērtības nodokļa maksājumu. Tādējādi tiesas kolēģija piekrīt atbildētājas viedoklim un atzīst, ka pirmās instances tiesa ir pamatoti noraidījusi prasību daļā, ar kuru noteikusi nomas maksu, neiekļaujot tajā pievienotās vērtības nodokli.

Nodokļu un nodevu sistēmu regulē likums "Par nodokļiem un nodevām" un citi normatīvie akti nodokļu jomā, t.sk., likums "Par pievienotās vērtības nodokli" (spēkā no 1995.gada 1.maija līdz 2012.gada 31.decembrim, no 2013.gada 1.janvāra -Pievienotās vērtības nodokļa likums), kura izpratnē nomas maksa ir personas ienākums no nekustamā īpašuma iznomāšanas un tā ir apliekama ar pievienotās vērtības nodokli. Taču, piemērojot normatīvos aktus nodokļu jomā, ir jāņem vērā arī normas, kas regulē konkrētās tiesiskās attiecības.

Likums "Par pievienotās vērtības nodokli" un Pievienotās vērtības nodokļa likums regulē nodokļu maksātāja attiecības ar valsti un tajā dotie definējumi nosaka, kā tieši ir aprēķināms un uzrādāms pievienotās vērtības nodoklis. Turpretī likums "Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" konkrētajā gadījumā ir speciālais likums, kurā reglamentēta nomas maksas noteikšana, pastāvot zemes piespiedu nomas attiecībām, pie nosacījuma, ja puses par to nevienojas. Ja likumdevējs būtu vēlējies paredzēt, ka zemes īpašniekam jākompensē pievienotās vērtības nodoklis, tas būtu noteikts speciālajās tiesību normās, līdzīgi kā tas zināmu laiku bija attiecībā uz nekustamā īpašuma nodokļa kompensēšanu.

Tādējādi likuma "Par pievienotās vērtības nodokli" 2.panta septītajā daļā noteiktais, ka pakalpojuma vērtībā iekļaujamas visas izmaksas, kā arī visi nodokļi un citi obligātie maksājumi, kas saistīti ar šā pakalpojuma sniegšanu, izņemot pievienotās vērtības nodokli, tiesas kolēģijas ieskatā, neizmaina privatizēto dzīvokļu īpašnieku ar likumu noteikto tiesisko aizsardzību maksāt nomas maksu, kuras procentuālais apmērs no zemes kadastrālās vērtības arī faktiski kompensē pievienotās vērtības nodokli zemes īpašniekam, jo likumdevējs nav sniedzis citu regulējumu par pievienotās vērtīnas nodokli starp zemes īpašnieku un privatizēto dzīvokļu īpašniekiem uz likuma pamata izveidojušās zemes piespiedu nomas attiecībās.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 5.panta piekto daļu, piemērojot tiesību normas, tiesa ņem vērā judikatūru.

Augstākās tiesas Civillietu departaments paplašinātā tiesas sastāvā, 2016.gada 20.aprīlī izskatot lietu Nr.SKC-5/2016, kurā pastāvēja strīds par zemes nomas maksas parāda piedziņu, norādīja, ka likuma "Par zemes reformu Latvijas Republikas pilsētās" 12.panta 2.[1]daļa strīdus laika periodā nomniekam līdztekus nomas maksai paredzēja pienākumu kompensēt zemes īpašniekam nekustamā īpašuma nodokli par zemi. Nomnieka saistība likumā ir aprobežota ar kompensējamā nodokļa apmēru, neparedzot šajā sakarā nekādus papildu maksājumus. Tiesa, atzīstot par pamatotu prasījumu par nekustamā īpašuma nodokļa kompensāciju (…), kurā kompensējamā nodokļa apmērs palielināts par pievienotās vērtības nodokļa summu, nav ņēmusi vērā likumā noteikto ierobežojumu.

Pie šādiem apstākļiem, tiesas kolēģija piekrīt pirmās instances tiesas atzinumam, ka šajā lietā starp sabiedrību ar ierobežotu atbildību /Nosaukums A/,/pers. B/, /pers. C/, /pers. D/, kā iznomātāju, un SIA "Rīgas namu pārvaldnieks", kā dzīvojamās mājas /adrese/ pārvaldnieku un nomnieku, no 2016.gada 29.marta pastāv zemes nomas tiesiskās attiecības ar nomas maksu 6 % (seši procenti) gadā no zemes kadastrālās vērtības, iekļaujot nomas maksā pievienotās vērtības nodokli, ja iznomātājs ir pievienotās vērtības nodokļa maksātājs.

Līdz ar to, prasība daļā par pievienotās vērtības nodokļa neiekļaušanu zemes nomas maksā noraidāma.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta pirmās daļas pirmo teikumu, pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus.

Pirmās instances tiesa no atbildētājas par labu prasītājai piedzinusi samaksāto valsts nodevu 71,14 EUR un ar lietas izskatīšanui saistītos izdevumus 25,49 EUR. Tā kā prasītājas apelācijas sūdzība netiek apmierināta, minētie tiesas izdevumi paliek nemainīgi.

Tiesas izdevumu atlīdzināšanu valstij regulē Civilprocesa likuma 42.panta noteikumi, kas nosaka, ka, ja prasību noraida, atstāj bez izskatīšanas vai ja prasītājs atsakās no prasības, tiesas izdevumi, kas nav samaksāti iepriekš, piespriežami no prasītāja valsts ienākumos.

Tā kā prasība sprieduma pārsūdzētajā daļā tiek noraidīta, ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 5,11 EUR, kas radušies apelācijas instancē par labu valstij piedzenami no SIA /Nosaukums A/.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1]panta nosacījumiem nosakāms sprieduma labprātīgas izpildes termiņš.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 432.-434.pantu Civillietu tiesu kolēģija

nosprieda

atzīt, ka starp sabiedrību ar ierobežotu atbildību /Nosaukums A/, reģ.Nr./reģistrācijas numurs/, /pers. B/, personas kods /personas kods/, /pers. C/, personas kods /personas kods/, /pers. D/, personas kods /personas kods/, kā iznomātāju, un SIA "Rīgas namu pārvaldnieks", reģ.Nr./reģistrācijas numurs/, kā dzīvojamās mājas /adrese/, ar kadastra Nr./numurs C/, pārvaldnieku un nomnieku, no 2016.gada 29.marta pastāv zemes nomas tiesiskās attiecības ar nomas maksu 6 % (seši procenti) gadā no zemes kadastrālās vērtības, iekļaujot nomas maksā pievienotās vērtības nodokli, ja iznomātājs ir pievienotās vērtības nodokļa maksātājs.

Noraidīt prasību daļā par pievienotās vērtības nodokļa neiekļaušanu zemes nomas maksā.

Piedzīt no sabiedrības ar ierobežotu atbildību "Rīgas namu pārvaldnieks", reģistrācijas Nr. /reģistrācijas numurs/, par labu sabiedrībai ar ierobežotu atbildību /Nosaukums A/, reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/, tiesas izdevumus 96,63 EUR (deviņdesmit seši *euro* un 63 *centi*).

Piedzīt no sabiedrības ar ierobežotu atbildību /Nosaukums A/, reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/, par labu valstij ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 5,11 EUR (pieci *euro* un 11 *centi*).

Noteikt prasītājai sprieduma labprātīgas izpildes termiņu 10 dienas no tā stāšanās likumīgā spēkā dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt 30 dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas-2017.gada 20.aprīļa kasācijas kārtībā Latvijas Republikas Augstākās tiesas Civillietu departamentā Civilprocesa likuma 451.-452.pantā norādīto tiesību normu pārkāpumu gadījumos, iesniedzot kasācijas sūdzību Vidzemes apgabaltiesā.

Tiesas sēdes priekšsēdētājs tiesnesis D.Lazdiņš

Tiesnese I.Pinne

Tiesnesis A.Bukavs